

Aufführungsrecht
vorbehalten.

Болеславу Викторовичу Гродскому.

Свиданіе въ рощѣ.

Сонетъ А. Мицкевича.

P. Bolesławowi Grodskiemu.

Stelldichein im Haine.

Sonett von Mickiewicz.

Widzenie się w gaju.

Sonet Mickiewicza.

Deutsch von J. von Lugin.

Andantino. $\text{♩} = 60.$

„Тыль э - то? Что такъ поздно?“
 „Bist du es? so ver-spä-tet?“
 „Ty-żeś-to? i tak póź-no?“

Andantino. $\text{♩} = 60.$

„Сбил - ся я съ до - ро - ги, въ лѣ - су, гдѣ межъ вѣт-вей лун - ный
 „Ich war irr - ge - gan - gen Im Wald, wo Zwei - ge dicht die Mon - des -
 Błę - dna mia - łem - dro - gę sród la - sów, przy nie - pew - nym księ -

свѣтъ лишь мер-ца-еть. ты о-бо мнѣ меч-та-ла? —
 strah - len heh-len. Du dach - test seh - nend mei - ner? —
 kú - sa pro - my - ku. Tęsk - ni - taś? myś - lisz o mnie? —

„О, не-бла-го-дарный! Лучше спро-си мо-гу-ли мечтать о чемъ дру-
 „O du willst mich quä-len! Frag, wo ver-wei-len kann mein Den-ken und Ver-
 „Lu-by niew-dzię-czni-ku! Py-taj się czy ja my - śleć o czém in-nem

го-мъ я? — „Дай мнѣ сво-и ру-чен-ки, дай-кѣ уста-мъ прижать ихъ.
 lan - gen! — „Laß mir die Hand zum Kuß, laß dei-ne Knie um-fan-gen!
 mo - ge! — „Poz-wól us-cis-nać dło - nie, u - ca - to - wać no - gę.
 riten. a tempo

f Дрожишь по-че-му? — „Не зна-ю. Все ме-ня пу-га-еть-и
f Du bebst! Wa-rum? — „Ich weiß nicht. Angst er-füllt die See-len, Wenn
f Ty drzysz! cze-go? — „Ja nie wiem. Bła-dząc po ga-i-ku,

p *riten.* *a tempo*

mf *p*

ти-хий ше-лестъ ли-ствевъ, и птицъ ноч-ны-е кри-ки.
 hier sich Win-des-braus und Eu-lenschrei ver-mäh-len.
 le-kam się szme-ru liś-cia, no-cnych pta-ków krzy-ku.

pp

ten.
 Ахъ, долж-но быть мы пре-ступ-ны, ес-ли насъ все тре-во-жить! —
 Ach! uns be-drük-ket Schuld, da un-ruh-voll wir ban-gen!
 Ach! mu-si-my być win-ni kie-dy czu-jem trwo-gę! —

pp

Poco meno mosso.

ri - ten.

„Взгля-ни въ ли-цо мнѣ, въ о - чи:
 „Schau mir in Aug' und Her - ze!
 „Spój - rzyj mi wo - czu, w czo - to:

ri - ten.

Poco meno mosso.

раз - въ преступлень - е гля - дить такъ смѣ - ло. та - кимъ без - об - лачнымъ
 Sol - chen Blick - kes Flam - men Ver - ei - net Furcht sich nie, kein Trug so rei - nen
 ni - gdy sta - kiem czo - tem nie i - dzie zbrod - nia, trwo - ga nie pa - trzy tak

взглядомъ? Бо - же! ви - новны ль мы, что здѣсь сидимъ съ то - бо - ю? Си -
 Zü - gen. Herr Gott! sind schuldig wir, wenn still wir hier bei - sam - men? Wir
 śmie - le. Prze - bóg! je - steś - myż win - ni że sie - dzie - my spo - tem? Wszak

жу я такъ да - ле - ко, такъ си - жу без - молв - но,
 re - den kaum von Lie - be.... sit - zen scheu und fer - ne.... Mein
 sie - dsę tak da - le - ko, mó - wię tak nie wie - le,

p

такъ къ те - бѣ от - но - шусь, мой ты ан - гелъ зем - ной, какъ буд - тобъ ты ужъ ста - ла
 Er - den - en - gel, uns be - seelt solch fromm Ge - nü - gen, Als wä - rest du be - reits ein
 i za - ba - wiam się z to - ba, mój ziem - ski a - nie - le, jak gdy - byś już nie - bies - kim

mf *po - mf - co*

p

ри - тен. *a tempo*
 ан - ге - ломъ не - бес - нымъ!
 Him - mels - gast der Ster - ne!
 sta - la się a - nio - tem!

pp